

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
TUZLANSKI KANTON
OPĆINSKI SUD U TUZLI
Broj: 32 0 P 336596 22 P 2
Tuzla, 03.07.2023. godine

Općinski sud u Tuzli, sudija Samira Šljivić, u pravnoj stvari tužitelja Š. R., sin H., iz Č., Ul., zastupan po punomoćniku Šadić Ibrahim, advokat iz Brčko distrikta BiH, protiv tuženih Š. Š.1, kći S., iz Č., Ul.; Š. Š. 2, sin H., iz Č., Ul.; A. H., kći H., iz Č., Ul.; K. S., kći H., iz Č., Ul., zastupani po punomoćniku Mirsad Islamović, advokat iz Brčko distrikta BiH, radi utvrđenja i poništenja testamenta, vrijednost spora 11.000,00 KM, nakon održane i zaključene glavne rasprave dana 02.06.2023. godine u prisustvu punomoćnika parničnih stranaka, i tuženih Š. Š 1 i H. A., dana 03.07.2023. godine, donio je sljedeću

P R E S U D U

Tužbeni zahtjev tužitelja koji glasi:

Utvrdjuje se da je tužitelj Š. R., sin H. iz Č. kao testamentalni nasljednik iza umrlog Š. H., sina Z., umrlog dana 11.04.2010. godine, na osnovu sudskog testamenta sastavljenog kod Općinskog suda u Tuzli, pod poslovnim brojem: 032-0-V-08-000277, dana 27.05.2008. godine, stekao pravo vlasništva na nekretninama i to: parcela označena k.p.broj 1340 u naravi šuma četvrte klase u površini od 5898 m², što po novom premjeru odgovara k.p.br. 1620, zv. „Lug“ u naravi šuma četvrte klase u površini od 5898 m², upisana u PL broj 1697 k.o. Č., zk.ul.br. 510 k.o. Č., zatim dio parcele označene kao k.č. 1339, što po novom premjeru odgovara k.p.br.: 1621 u površini od 5678 m², upisana u PL broj: 1697 k.o. Č., , zatim dio parcele označene kao k.č. 1339, što po novom premjeru odgovara parceli označenoj kao k.p.br. 1622 zv. „Lug“ voćnjak III klase u površini od 3585 m² i pomoćna zgrada u površini od 21 m², upisane u posjedovni list 1697 k.o. Č., sve prema skici vještaka geodetske struke od 09.06.2019. godine, zatim k.č.broj 2148/1 zv. „Čaplište“ u naravi stambena zgrada u površini od 106 m², pomoćna zgrada u površini od 40 m², i dvorište u površini od 326 m², sve u ukupnoj površini od 472 m², upisane u katastarsko – knjižni uložak br. 2126 k.o. Č.i el. zk.ul.br. 2363 k.o. Č., zajedno sa izgrađenim stambenim i pomoćnim objektom, zatim parcelu označenu kao k.č.br. 3047/1 zv. „Mahale“ u naravi voćnjak treće klase u površini od 1972 m², upisane u katastarsko – knjižni uložak br. 1697 k.o. Č. i el. zk.ul.br. 2255 k.o. Č., što su tuženi dužni trpiti da se tužitelj u javnim knjigama katastarske općine Č. uknjiži kao vlasnik i posjednik u dijelu 1/1, te da tuženi solidarno tužitelju nadoknade troškove postupka,

te koji se odnosi na uslovno formirane parcele i upisa u pl. a koji glasi ;k.č. 1620 zvana „Lug“ a sada upisana u PL 1335/2 k.o. Č.1, a što odgovara uslovno formiranoj parceli označenoj kao k.č. 1340/1 zv. „Lug“ u naravi šuma treće klase u površini od 5898 m², a sada upisana u PL 1335/2 k.o. Č. 1, a što odgovara uslovno formiranoj parceli

označenoj kao k.č.br. 1339/2 zv. „Lug“ u naravi njiva 5 klase i njiva 6. klase u ukupnoj površini od 5678 m², a sada po vještaku geodetske struke upisana u PL 1335/2 k.o. Č. 1 i zk.ul.br. 510 k.o. Č., a što odgovara uslovno formiranoj parceli označenoj kao k.č.br. 1339/1 zv. „Lug“ u naravi pomoćna zgrada u površini od 21 m² i voćnjak treće klase u površini od 3585 m²,

odbija se u cijelosti kao neosnovan.

Svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

O b r a z l o ž e n j e

Tužitelj je ovom sudu putem punomoćnika podnio tužbu protiv tuženih dana 08.06.2018. godine, radi utvrđenja. Kako u tužbi navodi, rješenjem o nasljeđivanju Općinskog suda u Tuzli broj: 32 0 0 018476 15 0 2 od 05.01.2016. godine, proveden je ostavinski postupak, utvrđena je zaostavština iza umrlog Š. H., te se na osnovu Zakona o nasljeđivanju zaostavština ostavitelja dodjeljuje zakonskim nasljednicima I zakonskog nasljednog reda: Š. Š.2 sa dijelom od 1/5, Š. Š.1 sa nasljednim dijelom od 1/5, Š.R. sa nasljednim dijelom od 1/5, A. H. sa nasljednim dijelom od 1/5 i S. K. sa nasljednim dijelom od 1/5. Tužitelj dolaskom u Bosnu i Hercegovinu iz K., u kojoj živi, saznaje da je okončan ostavinski postupak, te je obavijestio ostavinski sud da je naknadno pronađen sudski testament ostavitelja Š. H., sačinjen dana 27.05.2008. godine. S tim u vezi, tužitelj je dostavio ostavinskom sudu zapisnik Općinskog suda u Tuzli broj: 032-0V-08-000 277 od 27.05.2008. godine. Nadalje, Š. H., inače pravni prednik tužitelja, sačinio je sudski testament dana 27.05.2008. godine, kojim je rasporedio svoju imovinu, označenu kao k.č. br. 1620 zv. „Lug“, šuma III klase, površine 10898 m², k.č.1621 zv. „Lug“, njiva V klase, površine 4828 m² i njiva VI klase, površine 5850 m², k.č.1622 zv. „Lug“ voćnjak III klase, površine 3585 m² i pomoćna zgrada površine 21 m², k.č. 2148/1 zv. „Čapljište“, dvorište površine 326 m², stambena zgrada površine 106 m² i pomoćna zgrada površine 40 m², k.č.3047/1 zv „Mahale“ voćnjak III klase, površine 1972 m², k.č.3298 zv. „Jagodina ravan“, šuma IV klase, površine 2575 m², k.č.3299 zv. „Jagodina ravan“, njiva V klase, površine 2397 m² i k.č.3300 zv. „Jagodina ravan“, njiva V klase, površine 2804 m² i šuma III klase površine 537 m², sve upisane u posjedovni list broj: 1697 k.o. Č., koju ostavlja u naslijeđe svojim potomcima. Tužitelju Š. R., po sudskom testamentu od 27.05.2008. godine, pripada dio parcele k.č. broj 1620 u površini od 5898 m², dio parcele k.č.br. 1621 u površini od 5678 m², cijela parcela k.č. br. 1622, zajedno sa pomoćnom zgradom, cijela parcela označena kao k.č. broj 2148/1 zajedno sa stambenim i pomoćnim objektom i cijela parcela k.č. broj 3047 u površini od 1972 m², sa dijelom 1/1. Iz naprijed navedenih razloga, predlaže se da sud nakon provedenog dokaznog postupka na osnovu odredbe člana 241.stav 2. u vezi sa čl. 7 čl. 65 i čl.68 Zakona o nasljeđivanju donese presudu kojom će se utvrditi, da je tužitelj kao testamentalni nasljednik iza umrlog Š. H. sina Z., umrlog dana godine na osnovu sudskog testamenta sastavljenog kod Općinskog suda u Tuzli dana 27.05.2008. godine, stekao pravo vlasništva na nekretninama koje su pobliže identifikovane u izreci presude, te da tuženi tužitelju solidarno nadoknade troškove parničnog postupka. Takođe je

predloženo da ukoliko tuženi ne dostave pismeni odgovor na tužbu da sud postupi u smislu odredbe člana 182 ZPP-a, te donese presudu zbog propuštanja.

U odgovoru na tužbu, podnesku od 26.07.2018. godine tuženi su u cijelosti osporili tužbeni zahtjev, ističući da je tužitelj odbio da učestvuje u ostavinskom postupku, koji se odnosi na raspravljanje zaostavštine u odnosu na ostavioca- pravnog prednika stranaka Š. H., na način da nije primao pismena, pa je sud rješenjem uručio nasljeđe tužitelju po pravilima Zakona o nasljeđivanju. Kako je tužitelj svojom krivicom propustio da pokaže testament radi proglašenja istog na ostavinskoj raspravi, ne može se pozivati da nije kriv što se na testament nije pozvao ranije. Nadalje, prema presudi Općinskog suda u Tuzli, predmet testamenta su i nekretnine sa kojima prednik tužitelja ne može raspolagati jer nisu njegovo vlasništvo, nego suvlasništvo prvotuzene Š. Š.1 i prednika tužitelja i tuženih Š. H., sa dijelom od po 1/2. Obzirom na navedeno, tuženi zahtijevaju da se navedena imovina iz presude 32 0 P 009245 12 P2 izdvoji kao isključivo vlasništvo prvotuzene, a da tužitelj u vanparničnom postupku traži diobu suvlasništva, kako je navedeno u pomenutom rješenju o nasljeđivanju. U datom odgovoru tuženi su zadržali pravo da podnesu protivtužbu radi ništavosti testamenta ili eventualno da se utvrdi povreda tuženih na nužni dio.

U toku dokaznog postupka na prijedlog punomoćnika stranaka provedeni su sljedeći dokazi uvidom i čitanjem u: rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Tuzli br: 32 0 O 018476 15 O2 od 05.01.2016. godine, uvid u spis broj 32 0 O 018476 15 O2, zapisnik Općinskog suda u Tuzli br: 032 -0-V-08-000277 od 27.05.2008. godine, Ov. br. 2597 od 17.05.2008. godine, podnesak Š. R. od 29.05.2018. godine, potvrda o prijemu pošiljke od 29.05.2018. godine, prijepis Katastarsko- knjižnog uloška 2126 KO Č., posjedovni list br 1335 /2 KO Č. 1, prijepis katastarsko-knjižnog uloška br 1697 KO Č., posjedovni list br 1352 /1 KO Č. 1, presudu Općinskog suda u Tuzli br.32 0 P 009245 12 P2 od 20.02.2014. godine, presudu Kantonalnog suda u Tuzli, br. 32 0 P 009245 14 GŽ od 05.09.2014. godine, presudu Vrhovnog suda F BiH br. 32 0 P 009245 14 Rev od 28.01.2016. godine, te iskaz parničnih stranaka Š. Š.1, Š. Š.2 i A. H., iskaz svjedoka J. R., Š. Z., M. A., i G. E., nalaz i mišljenje vještaka geometra Meho Redžić iz Živinica i izjava vještaka data na glavnoj raspravi, nalaz i mišljenje vještaka građevinske struke Omanović Faruka iz Tuzle i izjava istog data na glavnoj raspravi, nalaz i mišljenje vještaka poljoprivredne struke Selimović Suada iz Živinica, i izjava istog data na glavnoj raspravi.

Sud je dana 17.12.2019. godine, nakon provedenog dokaznog postupka, donio presudu kojom je djelimično usvojio tužbeni zahtjev tužitelja odnosno odbio je kao neosnovan tužbeni zahtjev koji se odnosi na uslovno planirane parcele i upise u PL, koji glasi na k.č. 1620 zvana „Lug“ upisana u PL 1335/2 KO Č. I, te je odbijen u cijelosti kao neosnovan tužbeni zahtjev tuženih, koji se odnosi na poništenje sudskog testamenta.

Nakon izjavljene žalbe od strane punomoćnika stranaka Kantonalni sud u Tuzli je presudom broj 32 0 P 336596 20 GŽ, od 16.05.2022. godine, potvrdio prvostepenu presudu u dijelu stava II izreke koji se odnosi na poništavanje sudskog testamenta, a ukinuo je presudu u stavu I izreke presude koja se odnosi na utvrđenje sticanja prava vlasništva na osnovu sudskog testamenta, te je predmet vraćen prvostepenom sudu na ponovni postupak.

Iz odluke Kantonalnog suda u Tuzli proizilazi da odredba člana 241. tada važećeg Zakona o nasljeđivanju (Sl. list SR BiH br 7/80) propisuje da ako se po pravosnažnosti rješenja o nasljeđivanju pronađe testament, sud će ga proglasiti i dostaviti ostavinskom sudu a zadržati njegov prijepis, da ostavinski sud neće ponovo raspravljati zaostavštinu. već će obavijestiti zainteresovana lica o proglašenju testamenta i upozoriti ih da mogu svoja prava na osnovu testamenta ostvariti u parnici. Navedeni rok iznosi 30 dana, koji se računa od dana kada je stranka mogla iznijeti sudu nove činjenice odnosno nova dokazna sredstva, a objektivni rok iznosi 5 godina, od kada je odluka postala pravosnažna a što proizilazi iz odredbe člana 257. ZPP-a F BiH.

U ponovnom postupku, punomoćnici parničnih stranaka ostali su kod ranije iznesenih navoda, odnosno navoda tužbe, odgovora na tužbu, prijedloga dokaza, te su isti postigli saglasnost da se pročitaju iskazi saslušanih svjedoka i vještaka, te čitanja nalaza i mišljenja vještaka geometra Redžić Mehe iz Živinica, vještaka građevinske struke Omanović Faruka iz Tuzle, i vještaka poljoprivredne struke Selimović Suada iz Živinica, parničnih stranaka u postupku prije ukidanja prvostepene presude, te je predloženo saslušanje svjedoka Š. M., B. B., i I. H., kao i da se ponovno saslušaju tužene Š. Š 1 i H. A., te tužitelj u svojstvu parnične stranke.

Tužitelj tužbenim zahtjevom traži da se utvrdi da je isti testamentalni nasljednik iza umrlog Š. H., sina Z., da je stekao pravo vlasništva na nekretninama koje su taksativno navedene u izreci presude a koja identifikacija predmetnih nekretnina u ovom postupku nije bila sporna a što je utvrdio vještak geometar Redžić Meho iz Živinica, a kojem nalazu i mišljenju nisu prigovarali punomoćnici parničnih stranaka.

Nadalje, iz predmeta spisa proizilazi da je tužitelj Š.R., nakon što je pravosnažno okončan ostavinski postupak nakon smrti oca, a radi se o predmetu broj 32 0 O 018746 15 O 2, od 05.01.2016. godine, rješenje pravosnažno sa danom 01.06.2016. godine, dana 29.05.2018. godine podnio prvostepenom sudu podnesak u kojem je naveo da živi u K., te da nije bio na ročištu na kojem je raspravljana zaostavština, nije primao pozive, te da je nakon dolaska u BiH, saznao da je okončan ostavinski postupak, te obavijestio sud da je naknadno pronađen sudski testament ostavitelja sačinjen dana 27.05.2008. godine.

Navedeni sudski testament na kojem testamentu tužitelj zasniva tužbeni zahtjev, sačinjen je kod prvostepenog suda u predmetu broj 032-0-V-08-000277, na prijedlog oca tužitelja Š. H., u prisustvu postupajućeg sudije i svjedoka testamenta, sa potpisima istih i to Z. Š., A. M. i E. G.

Nadalje, iz testamenta od 27.05.2008.godine proizilazi, da je predlagač Š. H. u prisustvu svjedoka identiteta G. E. i svjedoka testamenta Š. Z. i M. A., te nakon razgovora sa predlagačem Š.H., nakon čega sud konstatuje da predlagač ima jasnu i slobodno izraženu volju, da sud po njegovom kazivanju sačini sudski testament sa upozorenjem na nužni i raspoloživi nasljedni dio u smislu Zakona o nasljeđivanju sačinio testament na zapisnik suda, na način da je isti nekretnine koje su predmet tužbenog zahtjeva tužitelja ostavio u nasljeđe svojim potomcima sinu Š. Š 2 dio parcele označene kao kč. br. 1620 i kč .br. 1621 u površini od po 2500 m2, i dio parcele označene kao kč. 3300 u pov. od 2804m2, sa 1/1, kćerki K. S. dio parcele

označene kao kč .br. 1620 i kč. 1621 u pov. od po 2500m², sa dijelom 1/1, sinu Š. R. dio parcele označene kao kč. 1620 i kč. 1621 u površini od 5678 m², te cijelu parcelu označenu kao kč. br. 1622 zajedno sa pomoćnom zgradom, cijelu parcelu označenu kao kč .br. 2148/1 zajedno sa stambenim i pomoćnim objektom i cijelu parcelu označenu kao kč. br. 3047 u pov. od 1972m², sa dijelom 1/1 ,te kćerki A. H. cijelu parcelu označenu kao kč .b.r 3298 i kč. 3299 te dio parcele označene kao kč. br. 3300 u površini od 537m² sa dijelom 1/1.

Takođe, u korist svoje supruge Š.Š.1, isti je odredio legat i pravo doživotnog uživanja na svim nekretninama upisanih u pl. b.r 1697 KO Č. bez prava imenovanom da iste otuđi.

Navedeni testament je potpisan od strane zavještaoca Š. H., svjedoka identiteta G. E. i svjedoka testamenta Š. Z. i M. A., postupajućeg sudije Mešanović Darinke i zapisničara Jaranović Mirsade.

Iz spisa ovog suda broj 32 0 O 018476 18 O 3, koji je kao dokaz izveden u ovom postupku, u koji je izvršen uvid proizilazi, da je dostava za Š. R.vršena putem oglasne table dana 16.05.2016. godine, te da je dostava za istoga u dane 08.01.2016. godine, 08.03.2016. godine, 10.11.2015. godine, 10.09.2014. godine, 03.09.2014. godine, 14.06.2014. godine, 24.03.2014. godine, 29.01.2014. godine, 18.12.2013. godine, iskazana kao neuredna.

Tužitelj Š. R. u ostavinskom postupku nije dao nasljedničku izjavu ali mu je uručen nasljedni dio u skladu sa zakonom jer nije pristupio na ročište, a iz kojih razloga je zbog nemogućnosti dogovora sa tuženima nakon saznanja za sudski testament podnio tužbu tražeći uručenje nasljeđa u skladu sa sudskim testamentom što je bila posljednja volja prednika stranaka.

Pored toga, tužitelj je dana 29.05.2018. godine dostavio testament u ostavinski spis broj 32 0 O 018476 18 O 3, a vanparnični sud je donio rješenje dana 18.12.2019. godine, kojim je uputio nasljednike da mogu svoje pravo, vezano za ostavinski postupak i za ostavitelja Š. H., ostvariti u parnici. Dakle, 18.12.2019. godine, u ostavinskom postupku je proglašen pisani testament od 27.05.2008. godine.

Nesporno je da je pravosnažnim rješenjem o nasljeđivanju Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 O 018476 15 O 2, od 05.01.2016. godine, raspravljana zaostavština iza umrlog Šadić Hajrudina, kojem su kao nasljednici proglašeni tužitelj i tuženi sa po 1/5 dijela, i to na 1/2 nekretnine Š. H.

Činjenica da je tužitelju dostavljana pošta sa naznakom „Gospodine, dođite na smrtovnicu“ ne znači da tužitelj nije imao saznanja da je pred Općinskim sudom u Tuzli vođen ostavinski postupak, obzirom da je i u toj situaciji mogao postupiti na način kako je postupio, po navodima istoga, a nakon saznanja da je doneseno rješenje o nasljeđivanju bez njegovog prisustva.

Iz spisa ovog suda broj 32 0 O 018476 15 O 2 proizilazi da je dana 21.12.2015. godine održano ročište povodom raspravljanja zaostavštine iza ostavioca Š. H. sin Z. rođen dana...., a umrlog dana godine sa posljednjom adresom prebivališta / boravišta u Č., te da su istome prisustvovali zakonski nasljednici Š.Š.1, Š.Š.2, R. Š., H. A. i S. K., ročištu radi raspravljanja zaostavštine iza umrlog Š. H. nije pristupio Š.R. koji je

odbio prijem pismena, a Š. Š.2 kao jedan od nasljednika je dao nasljedničku izjavu koja se nalazi u spisu suda.

Takođe, iz navedenog spisa proizilazi da zaostavštinu umrlog čine nekretnine upisane u zk. izvadak br. 1697 KO Č., u zk. uložak broj 2053 KO Č., u katastarsko knjižni uložak broj 1697 KO Č., te nekretnine iz pl-a broj 771 KO Č. I, i pl. broj 1335/1 KO Č. I, kao i putničko motorno vozilo

Prisutni zakonski nasljednici su dali nasljedničku izjavu na način da se prihvataju svog zakonskog nasljednog dijela a da drugim nasljednicima ne osporavaju pravo na nasljeđivanje, te je dana 05.01.2016. godine doneseno rješenje o nasljeđivanju na nekretninama koje su u času smrti ostavioca bila njegova zaostavština, a koje sud naprijed nabrojao, te je stavom dva dispozitiva rješenja ista dodijeljena zakonskim nasljednicima prvog zakonskog nasljednog reda sa dijelom od 1/5.

Iz materijalnih dokaza - presuda Općinskog suda u Tuzli broj 32 0 P 009245 12 P2 od 20.02.2014.godine ,te presude Kantonalnog suda u Tuzli i Vrhovnog suda F BiH u navedenom predmetu proizilazi da je predmet tužbenog zahtjeva utvrđivanje bračne stečevine, da su stranke u tom postupku pravni prednik stranaka, Š. H. i Š. Š.1, te da su nekretnine koje su predmet tužbe u ovom postupku bračna tekovina parničnih stranaka izuzev parcele označene kao kč .br. 3047 KO Č.sa dijelom 1/2.

U ponovnom postupku pred ovim sudom, kao parnične stranke su ponovno saslušane Š. Š.1 i H. A., te tužitelj Š. R.

Iz iskaza tužitelja proizilazi da je prije više puta dolazio u BiH, a nakon smrti oca slabije zbog zdravstvenih razloga, te navodi da nije učestvovao u ostavinskom postupku, tuženi su to uradili bez njega, nije ni znao da je to urađeno dok nije 2018. godine došao zbog ličnih dokumenata. Tada je vidio da je to sve odrađeno bez njega, bio je začuđen, kako je moguće da se odradi bez njega. Navodi da su svi znali da je otac ostavio testament, te je otišao kod amidže gdje je testament bio pohranjen, amidža mu je rekao da postoji testament, i on je znao, ali niko se nije bavio time, i smatrao je da će to doći na ostavinsku raspravu. Amidža Š. M. i tužitelj, zajedno su našli taj testament, istog dana je posjetio majku, zamolio je da pogleda i pitao da li će se oni složiti sa tekstom testamenta, a ista je rekla da su oni sve završili, da je ona već prepisala kome je šta htjela, a to je vjerovatno divlji testament koji nikad nije postojao ni u sudu, jer ga nisu tražili. Nakon toga je otišao kod advokata i pokrenuo tužbu.

Prvi put je 2018. godine pročitao testament, kada je pokušao da izvadi ostavinski list. Amidža mu je rekao da ima testament i da bi bilo najbolje da nađe advokata, i advokat mu je sve objasnio i pokrenuo tužbu. Navodi da su tuženi znali za testament, postoji dokument gdje je otac odgovarao na tužbu njegove majke kada su htjeli razvod, znači svi su znali da postoji. Tužitelj je u K. od 1997. godine, dva puta sedmično je razgovarao putem telefona sa ocem, a i dolazio je puno češće ranije u tom periodu. Telefonskim putem, otac mu je saopštio da je sačinio testament i to da je išao u T., da je svima dao po komad imovine, a da je majci ostavio legat da uživa sve dok je živa. Jedne prilike mu je rekao da je sve završio, te da je kao opciju pominjao amidžu M. Nakon smrti oca 11.04.2010. godine, došao je u Bosnu najbrže što je mogao, te je bio 7 dana nakon dženaze, i boravio je u donjem spratu gdje je otac boravio i za vrijeme tog boravka nije imao konflikta sa majkom, da nije mahao nikakvim papirima, i da su to čiste laži. Takođe da tada nije tražio testament, jer ga to tada nije interesovalo.

Navodi, da je dolazio jednom u BiH, između 2010. godine i 2018. godine, da ne zna koja je godina bila, da da izjavu u sudu i pokušao je reći da postoji testament, međutim, sud je to odbio usvojiti. Nije odbijao sudska pismena jer je radio na sjeveru, a njegova supruga nije smjela primati njegovu poštu. Sa Š. Z. i M. A. nije razgovarao o testamentu, te da je prvi puta ozbiljno potražio testament kada je vidio da su oni sve podijelili bez njega, to je bilo 2018. godine, kod amidže M. Š. Razlog da se ostavi testament kod amidže Š. M. je taj što su tuženi ulazili u sprat kuće gdje je otac boravio i otuđivali razne stvari iz istog.

Iz iskaza tužene Š. Š.1 saslušane u ponovnom postupku u svojstvu parnične stranke, proizilazi da je ista bila u bračnoj zajednici sa Š. H., 46 godina, te da svu imovinu stekli u braku, ista je navela da je dobila polovinu imovine a što proizilazi iz pravosnažne presude ovog suda broj 32 0 P 009245 12 P 2 od 20.02.2014. godine. Navodi da su znali za testament, da postoji ali ga niko nije pročitao dok ga Š.R. nije predao, te su tada vidjeli šta u njemu piše. Nije sporila činjenicu da je sva imovina za vrijeme trajanja braka bila upisana na Š.H. Za testament je čula od djevera Š.R., te je odmah podnijela tužbu, a to je bilo 2008. godine, i radi se o bračnoj stečevini. Navodi da je R. dolazio u 2010. godini, kada mu je otac umro, te da je 2009. godine vidjela testament u njegovim rukama, kojim je mahao, ali ga nije čitala, odnosno on ga nije čitao. Primila je ostavinsko rješenje, uložila žalbu, ali nije podnijela tužbu, a 2018. godine R. joj je došao na vrata i kazao da ih je sve tužio iz razloga što su bez njega završili ostavinu.

Pred ovim sudom saslušan je i tuženi Š. Š.1 koji je izjavio, da je testament vidio prvi put kada je podnesena tužba protiv njih, a da je o testamentu pričano zadnjih 10 godina jer je tužitelj odnosno njegov brat prijetio postojanjem istog tuženoj odnosno njihovoj majci, a u tom periodu niko testament nije vidio. Ističe, da kao najstariji od djece zna da je njihova majka zajednički sticala imovinu sa ocem, s tim da je jedna njiva naziva „Mahala“ sa površinom od 1900 m² očevina njihovog oca H., a njivu koja se zove „Jagodina“ je majka odnosno prvotužena prodala svojoj braći, a kako je u to vrijeme imovina žene se pripisivala mužu, njihov otac odnosno H. nije rekao da je predmetna parcela bila njena. Kada je stigao u bolnicu kod oca izjavio je da je otac je vrlo teško disao, a u jednom momentu kada je ostao sa njim, on je udahnuo duboku i rekao mu „Š., morao sam“, ali istome nije bilo jasno o čemu se radi, te da nisu razgovarali o testamentu, a on je dobio komad zemlje u jednoj njivi „Lug“, otprilike 2500 m² i toliko šume i parcela Ravan, površine 2804 m².

Tužena A. H. je ostala u cijelosti kod ranije datog iskaza odnosno, da ista želi da se imovina podijeli po zakonu odnosno da svakome pripadne ono što ga sleduje, te da nisu znali za testament. Takođe je izjavila da se izdvoji majčin dio koji joj pripada na ime bračne tekovine, a što je utvrđeno u sudskom postupku. Takođe se izjašnjavala i u pogledu ostavinskog postupka na način da je ostavina raspravljena po zakonu na jednake dijelove, da je R. u Č. dolazio i 2009. godine, 2010. godine, te da je imala saznanja o testamentu, a prvi put je poznata sa tekstom testamenta, kada je isti pročitao pred sudom.

U svojstvu svjedoka saslušan je A. M. koji je izjavio da je bio svjedok testamenta iz 2008. godine i na istom se nalazi njegov potpis. Navodi, da je sudija je glasno pročitala

tekst testamenta i rekla da se potpišu i H. je rekao da je to njegova volja. H. je tada R. ostavio kuću i neki šljivik, a dalje se svjedok ne može tačno sjetiti teksta testamenta.

Nadalje, kao svjedok saslušan je i J. R. koji je izjavio, da zna da je H. često imao problema kod kuće. Svjedok je radio kao taksista i uvijek je dolazio pred kuću Š.H., odnosno da je često dolazio po njih, a radi prevoza do bolnice u kojoj je boravio Š. H. Sud iskaz navedenog svjedoka nije posebno cijenio iz razloga što istome i nisu bile poznate okolnosti koje su predmet tužbenog zahtjeva. Pored toga, navedeno se odnosi i na svjedoka M.A., kao i svjedoka E.G., koji je bio svjedok testamenta ali ni jedan ni drugi svjedok nemaju saznanja u pogledu predmeta testamenta odnosno, posljednje volje pravnog prednika stranaka.

Na ročištu za glavnu raspravu održanom dana 22.04.2019. godine pred ovim sudom, u svojstvu svjedoka saslušan je Š. Z., koji se izjašnjavao na okolnosti potpisa na testamentu, da je to njegov potpis, te da se isti nije decidno izjašnjavao u pogledu identifikacije parcela koje su predmet testamenta.

Međutim, u ovom postupku nije bila sporna činjenica zaključenja testamenta, identifikacije parcela koje sud predmet istoga, dakle svjedok se nije izjašnjavao, niti su mu bile poznate činjenice koje se tiču saznanja tužitelja vezano za sačinjeni testament.

Iz iskaza svjedoka Š. M., koji poznaje stranke, sa istima nije u zavađi, otac stranaka mu je brat, te isti ima saznanja o sačinjenom testamentu, odnosno da mu je brat H. rekao da je sačinio testament, i da je otišao u sud da ga preda, sudija mu je kazala da mora plaćati deponovanje testamenta, te ga posavjetovao da testament drži kod sebe, on je taj testament ponio kući. Vezano za testament njega je pitao da ga uzme, jer je smatrao da je sigurniji kod njega, te je isti i ostavio testament kod sebe i više ga nije vidio dok nije zatrebalo. Testament je bio je sa njegovim dokumentima, te kada je R.došao, ne zna tačno koje godine, rekao mu je da je to sve prevedeno i njemu nije bilo jasno kako se to moglo prevesti kada je testament kod njega. Testament je pronađen u njegovoj kući u ormaru, pred njim ga je R. pročitao, a čuo je da tuženi neće priznati testament i tada je morao tražiti drugo rješenje. Misli da je samo njegova žena znala za testament, a R. nikada nije spominjao da ima testament a ni tuženima, jer ga niko nije ni pitao. Š. H. je testament dao M. na čuvanje jer nije bio siguran da ga ostavi u kući, ustručavao se da neko nešto neće uzeti i odnijeti, bilo je nesigurno jer je on bio na postelji. Poznato mu je da je H. sve podijelio djeci i nikoga nije ostavio da nema neke njegove imovine. Testament nije pročitao jer ga to nije interesovalo, misli da je R. došao na dženazu svome ocu, te da je dolazio prije očeve smrti, dva do tri puta zbog oca, ali nije odgovorio na pitanje koliko puta je tužitelj dolazio nakon očeve smrti. Š. H. mu je rekao da R. da testament kada on dođe, da mu je R.došao kući dva dana prije održavanja glavne rasprave jer mora doći na sud, a u sud ga je dovezao R.

Iz iskaza svjedoka I.H., proizilazi da poznaje stranke, jer je nastanjen u Č., i kuća Š. Š.1 je prekoputa njegove. Istome je poznato da je nakon smrti Š. H. tužitelj dolazio u BiH dva do tri puta, i nije mu poznato gdje boravi. Navodi, da je bio na svom dvorištu i čuo da su se jednom prepirali, bilo mu je gnusno kako se tužitelj ponašao prema majci pa je otišao u svoju kuću jer to nije mogao slušati. Bilo je oko imovine, da ona tu neće biti, kuće su im udaljene oko 15 metara, a to je bilo kada se Š. uselila u svoj gornji dio kuće, prije par godina, ne zna tačno, možda prije 2-3 godine.

Slijedom izvedenih dokaza proizilazi da je tužbeni zahtjev tužitelja u cijelosti neosnovan. Naime, u ovom postupku nije bila sporna činjenica da su parnične stranke, djeca odnosno bivša supruga ostavioca Š. H. iz Č., imale saznanja u pogledu sačinjenog sudskog testamenta od strane Š. H.

Međutim, u ovom postupku, bila je sporna činjenica koja se tiče momenta saznanja za tekst testamenta, tako i činjenica kada je tužitelj Š. R. došao u posjed testamenta, a sve u vezi sa odredbom člana 257. Zakona o parničnom postupku F BiH (Sl. novine F BiH br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15- u daljem tekstu ZPP), a koje se tiču iznošenja sudu novih činjenica odnosno, novih dokaznih sredstava u pogledu postavljenog tužbenog zahtjeva.

Iz iskaza parničnih stranaka, te saslušanog svjedoka Š. M. proizilazi, da je tužitelj nakon saznanja za testament prvo obavio razgovor sa svojom majkom Š. Š.1 a u smislu da li će poštovati volju testatora Š. H., na šta ista nije pristala, nakon čega je uslijedila tužba. Predmetna tužba zaprimljena je kod ovog suda dana 06.06.2018. godine.

Naime, proglašenje testamenta kod testamentalnog nasljeđivanja podrazumijeva zastaru prava koje ne može započeti prije proglašenja testamenta obzirom da se na temelju testamenta ostvaruje pravo na naslijeđe. U ostavinskom postupku, spisu u koji je sud izvršio uvid, proizilazi da je rješenjem suda dana 18.12.2019. godine, isti uputio nasljednike da svoja prava na osnovu testamenta ostvare u parnici, a dana 31.05.2018. godine, je obaviješten ostavinski sud da je pronađen testament a tužba je podnesena dana 06.06.2018. godine.

U ovom postupku, nakon ukidanja prvostepene presude rješenjem Kantonalnog suda u Tuzli broj 32 0 P 336596 20 GŽ od 16.05.2022. godine, tužitelj je saslušan pred ovim sudom u svojstvu parnične stranke, a i predloženo je izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka Š.M., koji u ranijem postupku, a prije ukidanja prvostepene presude, nije predložen u svojstvu svjedoka.

Naime, iz datog iskaza tužitelja proizilazi da je isti, dok je njegov otac bio živ, imao telefonsku komunikaciju sa ocem dva puta sedmično te da mu je saopštio da je sačinio sudski testament.

Nelogično je da se u periodu od 2010. godine pa do 2018. godine, tužitelj nije interesovao za testament niti je pitao svog amidžu Š.M. kada je dolazio u BiH i prije 2018. godine, da li se kod njega nalazi testament, te da i nije došao u posjed istoga.

Po mišljenju suda, iskaz tužitelja i saslušanog svjedoka Š. M., je neuvjerljiv, kontradiktoran jedan sa drugim, sa nizom nelogičnosti, koja se tiču navoda kada je tužitelj došao u posjed testamenta, i po mišljenju suda, iskazi istih su instruirani.

Sud ne može pokloniti vjeru iskazu tužitelja, saslušanom svjedoku, imajući u vidu protek vremena, te posebno činjenicu da se svjedok Š. M. predlaže u svojstvu svjedoka, nakon ukidanja prvostepene presude, sa jasno datim uputama iz rješenja Kantonalnog suda u Tuzli, koje se tiču momenta saznanja za testament pravnog prednika stranaka, koja činjenica je odlučna za presuđenje u ovoj pravnoj stvari.

Pored toga, svjedok je na upit suda, sasvim otvoreno i jasno rekao, da se dva do tri dana prije suđenja vidio sa tužiteljem, razgovarao sa istim o sudskom postupku, te sa istim došao iz Č. na sud kada je saslušan kao svjedok.

Upitno je i simptomatično, da u toku ranijeg postupka, a niti u navodima tužbe, se ne pominje činjenica koja se tiče čuvanja sudskog testamenta kod Š. M., što je svakako i u toku ranijeg postupka, odlučna činjenica.

Tužena strana je u ponovnom postupku predložila izvođenje dokaza saslušanjem svjedoka I. H., koji kao svjedok nije predlagan u ranijem postupku međutim, njegov iskaz u relevantnom nije imao uticaja na odluku suda, obzirom da se svjedok paušalno izjašnjavao u pogledu navoda, da je čuo neku prepirku među strankama, ali nije znao o čemu se konkretno radilo, izuzev navoda „da je problem imovina“.

Sud smatra suvišnim osvrtni se na tužbeni zahtjev koji se odnosi na uslovno cijepanje parcela obuhvaćenim testamentom koje se nalaze u KO Č. i Opština L. u RS –u, obzirom da je taj dio tužbenog zahtjeva sud odbio u cijelosti kao neosnovan a iz razloga da je isti preuranjen, obzirom da ovisno o ishodu ovog postupka, te eventualne saglasnosti parničnih stranaka, nalaz vještaka poljoprivredne struke i vještaka građevinske struke, može se u tom dijelu upotrijebiti – prilikom cijepanja parcela u sudskom ili vansudskom postupku.

U ovom postupku izveden je dokaz vještačenjem po vještaku građevinske struke Omanović Faruku iz Tuzle i vještaku poljoprivredne struke Selimović Suadu iz Živinica koji su se izjašnjavali u pogledu vrijednosti nekretnina stambenog i pomoćnih objekata kao i parcela koje su predmet testamenta, a radi izračunavanja nužnog i raspoloživog dijela koje nalaze sa aspekta struke sud prihvata u cijelosti, međutim kako je predmet spora u ovoj pravnoj stvari deklaratornog karaktera, te se radi o utvrđenju sticanja prava vlasništva, i činjenice da ne egzistira tužbeni zahtjev koji se tiče utvrđenja nužnog i raspoloživog dijela to sud date nalaze i nije posebno obrazlagao.

Iz izvedenih dokaza proizilazi, da tužitelj u ovom postupku nije dokazao činjenicu, da nije znao da je pred Općinskim sudom u Tuzli tokom 2015. godine vođen ostavinski postupak iza umrlog Š.H. obzirom da je isti imao saznanja da su na njegovu adresu u K. stizala sudska pismena, koja su se ticala ostavinske rasprave, a isti nije pristupao niti se interesovao vezano za sudska pismena, da je u nekoliko navrata i njegova supruga odbijala prijem pismena, što znači da je tužitelj na taj način namjerno izbjegavao odazvati se na poziv suda, a pored toga isti je pred ovim sudom izjavio da je imao i telefonsku komunikaciju svo vrijeme povremeno sa svjedokom sa amidžom Š. M., a za života i sa ocem Š. H.

Iz navoda tužbe, toka postupka, a prije donošenja ukinute presude u ovoj pravnoj stvari, nije se pominjao Š. M., niti je saslušan u ranijem postupku, te se isti nakon ukidanja prvostepene presude, a na prijedlog punomoćnika tužitelja na okolnosti saznanja postojanja sudskog testamenta, poziva i predlaže kao svjedok koji je pored toga kontaktirao sa tužiteljem par dana prije dolaska na sud, te sa istim i došao na glavnu raspravu u autu, iz kojih razloga je sud po mišljenju istoga, i ima pravo sumnjati da je iskaz istoga instruiran, te iskazu istoga i ne poklanja vjeru.

Svi saslušani svjedoci u ovom postupku, kao i tuženi po navodima istih izjašnjavali su se na način, da su imali saznanja da postoji sudski testament, a o čemu im je govorio i sam tužitelj, ali da su za tekst sačinjenog sudskog testamenta saznali u ostavinskom postupku.

Nelogično je da u situaciji ako je tužitelj i prije smrti pravnog prednika, svog oca Š. H., imao saznanja da je sačinjen testament, da isti nije upoznat sa tekstom testamenta, te da ne traga za istim, da ne pita svog amidžu Š. M. za testament kada je dolazio u Bosnu, kao i za vrijeme nakon dženaze njegovog oca Š. H.

Iz izvedenog proizilazi, da tužitelj u ovom postupku nije dokazao odlučnu činjenicu koja se tiče momenta saznanja za postojanje sudskog testamenta odnosno, da je iskaz tužitelja i svjedoka Š. M. koji je isključivo bio usmjeren na okolnosti koje se tiču blagovremenosti podnošenja tužbe tužitelja prema tuženima, ostali nejasni, nelogični, posebno kada se uzmu u obzir navodi tuženih da su i oni sami imali saznanja o testamentu i prije smrti pravnog prednika Š.H., pa i sam Š.R., da isti u vremenskom periodu od 2010. godine do 2018. godine, nije vidio sudski testament.

Naime, suprotno proizilazi i iz iskaza samog tužitelja kao i Š.M. koji u pojedinim dijelovima iskaza i navodi činjenicu da je više puta telefonskim putem kontaktirao sa tužiteljem, te razgovarao sa istim vezano za sudski testament.

Naime, prema iskazu tužene Š. Š.1 i H. A., može se zaključiti da je tužitelj za testament saznao i bio u njegovom posjedu i prije 2018. godine, odnosno i u vrijeme kada je telefonskim putem razgovarao i sa svojim ocem i sa amidžom Š. M.

Kako na osnovu izvedenih dokaza proizilazi da tužitelj nije dokazao pred ovim sudom da je tužbu podnio u roku koji predviđa odredba člana 257. stav 1. tačka 5, a u vezi sa članom 255. stav 1. tačka 9. Zakona o parničnom postupku F BiH (Sl.novine F BiH br. 53/03,73/05, 19/06 i 98/15), sud je u cijelosti odbio tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan.

Imajući u vidu činjenicu da je tužbeni zahtjev tužitelja odbijen u cijelosti kao neosnovan, kao i tužbeni zahtjev tuženih, to je sud donio odluku da svaka stranka snosi svoje troškove postupka.

POUKA

Protiv ove presude dozvoljena je žalba u roku od 30 dana od dana prijema prepisa presude. Žalba se podnosi Kantonalnom sudu u Tuzli, putem ovog suda, u dovoljnom broju primjeraka za sud i stranke.

Sudija

Samira Šljivić

